

EU-valet:

Väntat för vänstern, lågt i Lund

Är det fotfolkets vrede som kommit till uttryck i söndagens val till europaparlamentet eller är det eliternas uppror vi har bevittnat? Kanske är det både och. Fotfolkets vrede har troligen främst yttrat sig i att 60% av valmanskåren stannade hemma, åkte till Ikea, eller gjorde annat, som de tyckte var viktigare än att rösta. Eliternas eller de engagerades uppror drabbade socialdemokraterna hårt och gav miljöpartiet en exempellös framgång. Visst fick Vänsterpartiet dubbelt så stor andel av väljarna i detta valet om man jämför med det senaste riksdagsvalet, men det var mera väntat. Partiet hamnade ungefär där man borde med tanke på de opinionsmätningar som handlat om just riksdagsval. Miljöpartiet kom skyhögt över sina siffror på "riksdags-sifo; temo; Gallup". Det förhållandevis höga valdeltagandet på universitetsorterna - 53% i Lund jämfört med 43% i hela riket - och i rika kommuner runt Stockholm måste nog tolkas så att valet var de välutbildades och välbärgades angelägenhet. Intrycket förstärks om man tittar på valkretsar eller delar av valkretsar inom kommunerna. I Lund röstade ca 70% i vissa centrala valkretsar och bara ca 35% på Linero. I Malmö 15% i högshuset och i Rosengård jämfört med 67% i villaområden i Hyllie. Detta innebär givetvis att Europaparlamentet idag inte är viktigt för de skräsrötterna. Varför och vems felet är, förutom de svenska socialdemokraternas, finns det anledning att återkomma till. Ensak är emellertid klar. Ingen, inte ens valets segrare, Vänsterpartiet och Miljöpartiet kan med trovärdighet tala på gräsrotternas och valskolkarnas vägnar!

Oavgjort mellan ja och nej

Inför valet har det, med stöd av opinionsundersökningar, sagts att svensken har ångrat sig efter folkomröstningen och att det nu finns en klar majoritet mot EU-medlemskapet. Det är möjligt, men

det har inget starkt stöd i valresultatet. När jag försöker göra en någorlunda rimlig fördelning av valsiffrorna efter ja och nej blir min slutsats att det blev oavgjort, 50-50. Jag har räknat så här: Alla m- och fp-röster räknas som ja. Det ger 23 + 5 = 28%. En viss övervikt för ja hos socialdemokraterna: 15 av deras 28%; 3 av centerns 7% räknas som ja; 2 av KDS 4% räknas också som ja och dessutom Sarajevolistans enda procent. Tillsammans ger detta 49% ja och 49% nej. Det är i och

Läger man till Sarajevolistans resultat på 4,6% i Lund och det kan man nog göra även om inte alla deras röster är gamla v-röster, kommer man upp till vänsterns rikresultat och får dessutom en tredjedel EU-positiva inom lundavänstern. Sarajevolistan är ju för unionen!

Miljöpartiet i smöret - Vänstern på läktaren

Under hela valrörelsen underströk framför allt Gudrun Schyman att det var viktigt att Vänsterpartiet

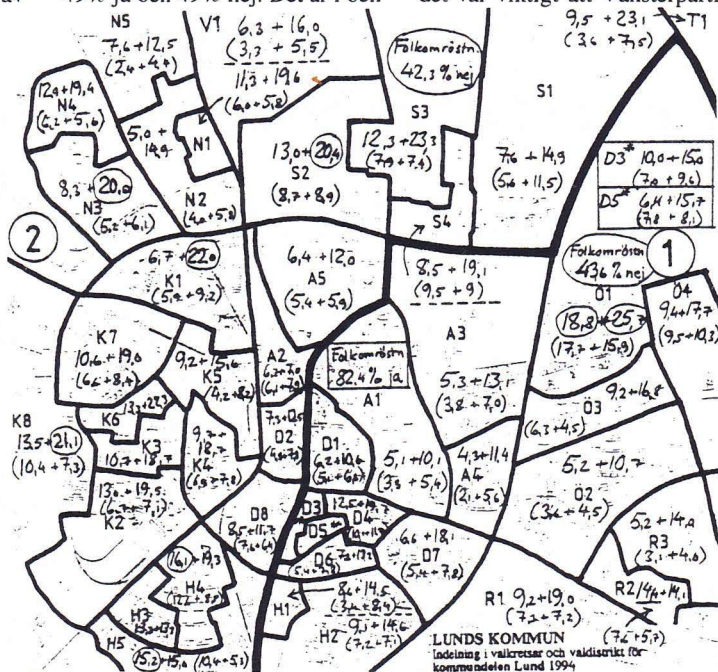
fråga är om de har gått igenom golvet på 30% och i fortsättningen kommer att vara ett normalstort europeiskt s-parti. Detta talar emot att man kommer att göra några äventyrliga omläggningar av politiken och om man gör något så kommer man snarast att agera mot mitten. Samarbetet med centerpartiet verkar ju fungera till ömsesidig belåtenhet och man kan peka ut ett enda område där regeringen är verkligen framgångsrik. Det är den ekonomiska saneringspolitiken. Det man gjort hittills har imponerat på omvärlden och konvergensprogrammet upplevs som trovärdigt. Med internationell draghjälp ger detta lägre räntor, starkare krona och livlig aktiehandel.

Vänsterpartiet är tillsammans med moderaterna det enda parti som inte står bakom konvergensprogrammet. Partiet har också gjort motståndet mot detta till en viktig del av sin ekonomiska politik. Jag tror därför inte att socialdemokraterna överger sin ekonomiska politik för att glädja vänstern. Man kommer säkert att vara centern trogen. Däremot är det inte omöjligt att man närmar sig Miljöpartiet och eventuellt också KDS. Göran Persson har tidigare antytt något sådant. Jag tror tyvärr att Mp har betydligt större möjligheter att få inrikespolitisk utdelning på söndagens valresultat än Vänsterpartiet.

Mp har accepterat konvergensprogrammet, det är en bra grund att bygga på och man har tagit en massa röster från de borgarna. Framgång förutsätter givetvis att miljöpartisterna inte drabbas av storhetsvaninne utan agerar taktiskt och konstruktivt och det är inte helt otroligt. Birger Schlaug har tidigare antytt att till och med skatteväxlingen är förhandlingsbar.

Det finns en uppenbar risk att det blir Mp som hamnar i smöret och att Vänsterpartiets framgång bara ger en plats på åskådarläktaren när den svenska politiken görs upp. Går det så illa kan man trösta sig med att det som tidigare var ståplatsnumera är en bekväm sittplats.

Rolf L Nilson

På kartan visar vi röstandelen i procent för vänsterpartiet + miljöpartiet i varje valdistrikt, t ex 18,8 + 25,7 i valdistriktet Östra Torn 1. Första siffran är alltså v, andra siffran mp. Inringade siffror för v > 15% och för mp > 20%. Inom parentes visas motsvarande röstandelar i riksdagsvalet 1994.

för sig möjligt att övriga småpartiröster snarare är nej än ja, men förändringen från folkomröstningen är ändå förvånansvärt liten. Lund har fortfarande en stabil majoritet av de röstande, som är för medlemskapet, 60% ja och 40% nej, jämfört med 66,5% ja vid folkomröstningen. Räknat på motsvarande sätt.

Valresultatet kan eventuellt också ses som en grov skattning på hur stor del av Lunds vänsterpartister - har räknat jag in sympatisörer - som är uttalat positiva till EU-Partiet fick 8,6% av lundarösterna. Det är två tredjedelar av rikresultatet.

fick ett bra valresultat. Det skulle bli användas för att vrida den svenska politiken åt vänster. Nu är det första målet uppfyllt. Valresultatet blev den väntade framgången. Hur blir det med resten? Jag måste erkänna att jag är skeptisk. Höga opinionssiffror eller bra resultat i europavalet är långtifrån någon garanti för att socialdemokraterna kommer att söka sig åt vänster när det gäller samarbetspartner, eller när det gäller politikens innehåll. Det är tvärtom mycket som talar mot detta. Socialdemokraternas situation är bekymmersam på massor av områden. En grundläggande

Missade möjligheter

"Det har inte varit lätt att mobilisera de traditionella valsedelsutdelarna" rapporterar Vänsterpartiet i Lund enligt senaste Veckobladet.

Hur vet man det? Självt vet jag åtskilliga som hade varit villiga att göra insatser i valrörelsen, som att dela ut masstidningarna som ligger kvar på lokalen eller dela ut valsedlar, om de bara hade blivit kontaktade om det. Ja, jag vet t o m att det finns de som vänt sig till ansvariga och velat göra insatser och sedan inte blivit kontaktade igen.

Jag tycker att detta är allvarligt. Dels därför att det sprids en bild av partiorganisationen i Lund, som bestående av medlemmar med dålig motivation och tröga till insatser, som åtminstone till en väsentlig del inte är sann. Problemet är istället dålig organisation. Dels är det allvarligt därför att partiet i Lund inte utnyttjat tillfället som valrörelsen gav att dra fler in i aktivt partiarbete. Något som är extra viktigt i ett läge när vi får många nya medlemmar och sympatisörer.

Ett sätt att få nya att känna sig hemma i partiet är att ordna trevliga fester, tex i samband med valvaker. Då duger det inte att som enda kallelse skriva tre rader utan särskild rubrik i Veckobladet att en "stillsam valvaka planeras på restaurang Cyrus". Nu kom det ganska många som hade trevligt ändå, men restaurangen var för liten redan för dem som trots allt hittade dit och dessutom stängde den kl. 22.

Min slutsats blir att Vänsterpartiet i Lund behöver se över sin organisation med det snaraste så att man fullt ut kan utnyttja den entusiasm många medlemmar känner för partiet, trots att en del VB-skribenter tyvärr gör sitt bästa för att sprida desillusion.

Olof Norborg

P.S För övrigt tycker jag att det vore trevligt om Rolf L Nilson någon gång kunde skriva ett inlägg mot någon av sina många meningsmotståndare i partiet utan att kalla dem för "gengångare", "blåbär" och liknande. Hade jag varit nybliven sympatisör till Vänsterpartiet och gått och funderat på om jag skulle bli medlem i partiet eller inte, hade jag knappast känt mig mera lockad, om jag fått intrycket att det är så vänsterpartister brukar debattera med varandra. Nu vet jag dessbättre att det endast rör sig om en snabbt krympande skara, såväl i Lund som i andra delar av partiet. D.S.

Vi har för tillfället god tillströmning av bidrag till VB vilket vi tycker är roligt och stimulerande. I nästa nummer kommer bl.a. en artikel av Gunnar Stensson om varför han lade sin röst på Sarajevolistan. Håll ut!

VB-red

Extrapress

När jag såg i morgontidningen att Roger Niklewski hade utsetts till kommundirektör blev jag både glad och häpen. Glad därför att Niklewski enligt min erfarenhet är en fantasirik, kapabel och trevlig förvaltningschef. Häpen därför att jag inte visste att han kandiderade till posten som kommunens högste tjänsteman.

Det gjorde han inte heller, visade det sej vid närmare påseende. Morgontidningen var Arbetet Nyheterna och de hade satt in fel foto, i stort format. Kommundirektören ska visst hela Granath.

Egentligen borde jag ta det med en axelryckning. Häromveckan kallade de en känd Lundaprofil för Lapp-Olle. På förstasidan, inne i tidningen stod det rätta smeknamnet, Lopp-Olle. Sämt är vardagsmat i den tidningen.

Men det finns allvarligare saker. Den 30.8 fanns i Arbetet en debattartikel av Kenneth Sandberg där han utifrån Bosnienfrågan framförde sina reaktionära flyktingpolitiska åsikter. I redaktionens presentationsingress framställdes han som v-politiker. Varje normalt kompetent och vaken journalist vet att v-partistyrelsen för flera år sen uteslöt Sandberg just för hans åsikter om flyktingar och invandrare, och annars torde det

framgå av det redaktionsarkiv som varje normalt utrustad tidning håller sej med.

Inom vänsterpartiet reagerade man förstås genast på den felaktiga beteckningen och begärde en rättelse. Arbetet (som fortfarande bara hette så) svarade att det inte var nödvändigt!

Sen kom det en annan artikel som debatterade mot Sandbergs åsikter, och mot det vänsterparti som hade hade påståtts företräda. Fortfarande ingen rättelse.

Vänsterpartisterna var med viss rätt upprörda. De kontaktade redaktionen och hotade med anmälan till pressombudsmannen. Det hjälpte såtillvida att det i måndags kom ett tillrättaliggande: "Vänsterpartiet och dess ungdomsförbund uppger ... att debattskribenten Kenneth Sandberg inte är medlem av vänsterpartiet." Men i en del av upplagan fanns på samma sida ännu en polemik mot Sandberg där debattören refererar till dennes v-medlemskap! (Nämnas kan att även Sandberg lär vara upprörd över den felaktiga beteckningen och har övervägt att begära skadestånd av tidningen.)

Nu finns det åtskilliga vänsterpartister som ser detta som ett medvetet försök att nedsvärta partiet så här i valtider. Det gör inte jag. Jag tror att det beror på ren och

skär klantighet, och episoder som den med Niklewski-fotot stöder denna förmodan. Det är väl inte de bästa journalisterna som söker sej till en tidning som Arbetet Nyheterna. Men även en B-lagsbetonad redaktion kan göra en passabel tidning om det finns en bra ledning och fungerande rutiner. Det saknas uppenbarligen.

Till sådant som journalister får lära sej i första förberedande är att stava rätt till personers namn. I dagens nummer av Arbetet Nyheterna berättas det om Eva Goes. Andra tidningar stavar henne rätt, med trema, dvs. två prickar över e-et - vilket har betydelse för uttalet. Arbetet har skrutit med sin moderna datautrustning, och säkert har de hårddiskarna laddade med allsköns fontter. Men vad hjälper det när reportrarna inte har lärt sej att hitta trematangenten?

Grr

Bra med dålig personlig service

För något år sedan skrev en ung tjej i DN om sina reaktioner, när hon kom hem till Sverige efter en tid i USA. Hon tyckte att man fick mycket sämre personlig service här.

- Mätte det förbli så, fortsatte hon. Att det finns god tillgång på privata tjänster i ett land betyder att där finns ett stort skikt människor som tvingas ta underbetalda jobb med allt från biltvätt till städning och skjortstrykning. Och i ett sådant land är det inte bra att bo.

Förutom att servicen är dålig krävs det nog att politiken är lite småtrist för att folk ska ha det riktigt bra - slå på TV-nyheterna så förstår ni vad jag menar.

Detta som inledning till kommundelsreformen i Lund.

Den politiska demokratin har två aspekter. Det är en metod att hantera konflikter men också att bygga samhällen. Bägge aspekterna är närvarande i all politik men i olika blandning.

Politiken i kommundelsnämnderna kommer i stor utsträckning handla om stillsamt samhällsbyggande. Den dramatik som stora konflikter skapar kommer att saknas. Verksamheten kommer att välsignas av en viss tristess.

Det här säger jag inte för att försvåra arbetet för Vänsterpartiets valberedning. Tvärtom. I själva verket är det roligare att bygga samhället än att skälla på borgarna - åtminstone varar glädjen lite längre.

Inbland undrar jag om inte kommunalpolitik är ett vänsterprojekt. Det handlar ju om att ge barn, ungdomar och äldre så bra omsorg och utbildning som möjligt oberoende av klasstillhörighet. Högern spelar med men följer vänsterregler.

De senaste åren har högern visat tendenser att vilja ändra reglerna. I en del högerstyrda kommuner har man infört olika typer av checksystem. I grunden betyder det att man betalar ut bidrag i form av skolpeng, barnomsorgspeng och liknande för att föräldrar ska kunna betala för sina barn och ungdomar i konkurrerande skolor och dagis.

I förlängningen kan detta leda till att man kan sänka bidragen och öka den andel föräldrarna själv ska betala - om de har råd att skicka sina barn till annat än lågprisskolor och lågprisdagis vill säga. Det är det gamla vanliga: skatten ska ner

så att folk själv kan bestämma vad de ska använda sina pengar till.

Samtidigt har högern rätt på en viktig punkt. När folk kommer med sina pengar eller sina barnomsorgscheckar kan de kräva att bli behandlade som kunder. Det håller inte att betrakta dem som klienter som måste tas om hand.

Jag ser kommundelsnämnderna som ett svar på det här. Dagis och skolor styrs av personal och ungdomar/föräldrar inom givna ramar - som resultatenheter. Dessa styrelser kan möta lokalt förankrade förtroendevalda som har ett övergripande ansvar för kommundelen.

Vill man vara lite högtidlig kan man säga att vi motverkar faran för klientskap med något som är bättre än att göra folk till kunder nämligen genom att stärka deras medborgarskap. Här i Lund har borgarna aldrig på allvar försökt introducera något checksystem. Jag är också tämligen övertygad om att de kommer att konstruktivt delta i kommundelsnämnderna.

Och det är ju bra. Fast jag måste erkänna att jag ibland saknar de klargörande ideologiska striderna.

Roland Andersson

Med vem för Bosniens folk?

Jag har inte, trots Sten Henrikssons påstående, skrivit att jag skall rösta på Sarajevolistan. Jag försöker däremot belysa ett antal, som jag tycker, viktiga politiska konsekvenser för Europa och för vänsterpartiet. Nu när valet är över kan vi väl diskutera Bosnien utan att snekla på egna mandatförluster.

Min insändare skrevs innan Natos bombningar började. Jag gjorde därför inte då, och vill inte nu, göra några hämdlystna analyser av det militära läget. Jag vill betona de politiska sidorna av problemet då mina militära kunskaper är både grunda, mycket snäva och dessutom omöjliga att publicera.

Vi som under en längre tid följt Sten Henrikssons, av Krigsvetenskapsakademien prisbelönta, inlägg i bl a tidningen MarinNytt förstår ändå hans berättigade indignation över att Göran Persson utnämnt Agrell som en "förnuftets röst". Sten visar att det visst finns militär kunskap även i vänsterpartiet! Jag skall inte glömma bort honom en gång till.

Tre frågor

Jag tog upp tre frågor: En politisk hållning som innebär ett stöd till vapenblockaden mot Bosnien och ett stöd till delningsplanerna medför för det första ett accepterande av att erkända gränser i Europa kränks med vapenmakt, för det andra att man accepterar etnisk tillhörighet som grund för medborgarskap och för det tredje att försvar och säkerhet skall garanteras av stormakterna i FNs säkerhetsråd, och de alenast, om de har lust.

Detta är EUs hållning, det är Sveriges regerings hållning och det är vänsterpartiets hållning. USAs fredsplan och Natos bombningar får också dessa konsekvenser.

Gemensamm säkerhet

Det säkerhetssystem som man försökt bygga under 80-talet grundade sig ursprungligen på terrorbalansens kärnvapenparaply men genom otaliga konferenser försökte man skapa en diplomatisk ersättning för stormaktenas råa styrka. Allas vår säkerhet skulle bli allas vårt ansvar.

I och med militärblockens upplösning har det grundläggande hotet försvunnit och Jugoslaviens upplösning visar tyvärr att små länder får lita till egna resurser när det gäller säkerheten. Europa gjorde kanske en dumhet när man erkände samtliga länder som knoppade av Jugoslavien men när väl erkännandet var gjort innebar accepterandet av både den serbiska och kroatiska aggressionen mot Bosnien-Hercegovina att grunden för den kollektiva säkerheten föll när man inte hade former eller makt att försvara en erkänd nation. Därmed urholkas också förutsättningen för en önskvärd nedrustning i bl a Sverige, i

synnerhet om vi ska stå utanför både militärblock och EU. Min indignation gäller inte bara krigets offer på Balkan utan också en oro för min egen säkerhet. Vänsterpartiet bör visa fler exempel än Åland på hur säkerhet kan skapas.

Den etniska rensningen

Att man så tydligt grundar kroatisk, serbisk och även bosnisk nationalism på sk etnisk tillhörighet är förkastligt även utan massmord och våldtäkter. I Sverige har vi under en följd av år tillämpat en syn på medborgarskap som grundar sig på att den som bor här, åtminstone efter fem år, hör hit. Detta, i grunden nordamerikanska synsätt, är långt ifrån självklart i Europa. Nämnas

på frågan om rätten att försvara sig själv då Bosnien-Hercegovina har en stor och militärt välutbildad befolkning som om den hade haft tillgång på vapen hade kunnat försvara sig själv. FN valde ändå att påta sig ansvaret för Bosniens försvar då man ströp vapentillförseln och blundade för läckande gränser till Serbien och Kroatien.

Som reellt vapenförande makt bakom FN har varit Nato. Samtidigt som Bosnien så dåligt har försvarats av FN, dvs Nato, har både FN och EU initierat och deltagit i förhandlingar som syftar till en delning av Bosnien-Hercegovina. Det är alltså den förda politiken, med vapenembargo, med FNs militära

ingen politisk eller militär enighet på gott eller ont. Det synes mig omöjligt att sia om varken den ena eller andra framtiden. Varken Sten eller Lars-Arnes trosvisshet övertygar, Görans argumentering är åtminstone ödmjukt hoppfull, om än tyvärr lika ogrundad.

Det förvånande i diskussionen är att två federalister som Göran och jag själv (vad Gunnar tycker om EU vet jag inte) har drabbats av denna emotionella solidaritet med en liten nationallstat medan två unionsmotståndare som Sten och Lars-Arne så stoiskt motstår sina känslor för lidande barn till förmån för en övergripande fredsönskan.

Vänsterpartiets roll

Kommer vi så till vänsterpartiets ställningstagande så vill man bara se den svenska vapenexportproblematiken. Gudrun Schyman och Lars Ohly svarar visserligen några arga UV-are i VänsterPress med att man måste undvika förenklade synsätt men ställer samtidigt upp civilbefolkning eller vapenproducenter som alternativa vinnare på ett avskaffat vapenembargo. Man för alltså fram den svenska krigsexportlagen som skäl till att inte stödja Bosnien. Partiet tycks behöva en enhetlig och enkel politik gentemot den svenska vapenindustrin och väljer därför enkla lösningar även för Balkan:

Den retoriska frågan de ställer, vilka skulle effekterna bli när vi tar ställning till andra konflikter i världen, kan bara besvaras med att - ja, inte skall vi en gång till stödja Spanien, Algeriet och Vietnam.

Trots all kritisk retorik mot USA och EU så hamnar partiledningen märkligt nog i ett försvar för just den politik som man säger sig kämpa mot: pacifism hemma leder till stöd för vapenembargot, vilket leder till försvar för FNs roll, vilket leder till ett stöd för EUs fredsmäklare. Man har blivit mer EU-anpassad än Frankrike i sin bosnienpolitik! Om någon glömt Olof Palmes internationella politik är det väl vänsterpartiet.

Ett glatt slut

Det är glädjande att Schymans och Ohlys svar i VänsterPress inte är den enda reaktionen från ledande partiföreträdare. EU-kandidaterna Karin Svensson och Jonas Sjöstedt tycks vara medvetna om det etiska dilemma och den politiska impotens partiet har åsamkat sig. Det är verkligen glädjande att åtminstone en av partiets representanter i Strassbourg därmed kommer att vara mer berödda av internationell solidaritet än de vi har i Stockholm.

Jag är även glad att Lars-Arne Norborg och Sten Henriksson inte har något förklenande att säga om, och även känner sympati för Görans, Gunnars och min vända och engagemang.

Mårten Dunér

kan ju den tyska synen där du är tysk medborgare även om du bott vid Volga i sju generationer men aldrig blir tysk om dina förfäder var från Turkiet. Kriget på Balkan verkar legitimera denna syn. Vilka konsekvenserna blir, i förhållandet till invandrare, adopterade barn, medborgare i andra EU-länder och människor utanför EU är härresande.

För oss är detta inte ett teoretiskt problem, både i Sverige och våra nordiska grannländer finns det minoriteter. En vakhållning om en "republikansk", sekulariserad stat har ett egenintresse för oss alla och är inte bara frågan om ett altruistiskt stöd till flyktingar. Hur ser vänsterpartiet på likhet inför lagen? Gäller rätten mig om jag är same i Skåne - eller tysk sommarstugeägare i Småland?

Maktmonopol

Stödet till Bosnien har tagit fasta

skydd för enklaverna, med EUs förhandlingar och amerikanarnas delningsplan som leder till stormaktsinflytande och stormaktsintervention.

Det är den vi reagerar mot och jag tror faktiskt att det även är den som Sarajevolistan vill finna alternativ till.

Trots att vänsterpartiet beskrivit stormakternas skuld till allt detta är det ju den politiken man stöder. Varför gör man det?

Kriget och EU

Frågan om medlemskapet i EU gör varken från eller till i denna diskussion. Utgår man från vad EU kan bli, så kan med det med tiden fungera som den fredsbevarande kraften och både militärt eller diplomatiskt skapa en "Pax Bruxellensis" men det kan lika gärna bli en Wienkongress som lägger stormakternas kalla hand över Europas folk. Utgår man från vad EU är så speglar det de gamla stormakternas intressen, det har

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet

NY ADRESS.....

Allting förgäves?

Så var vi där igen. De perfekta partimedlemmarna i i Lund vet givetvis hur dess ungdomsförbund skulle arrangerat sina aktioner. Men som vanligt när det gäller de kära lundensarna kommer den "konstruktiva" kritiken först efteråt och något raljerande.

Kritiken i den första punkten håller jag i princip med om. Problemet var bara att vi bjöd in alla riksdagspartier två gånger per brev och en gång per telefon och responsen var minst sagt klen. Det går givetvis att spekulera i varför. Var det för att de grupper som bjöd in sågs som suspekta eller var det av rent ointresse? Eller är det så att om de respektabla partierna som verkligen ställde upp (s och v) hade engagerat sig i demonstrationen skulle det kanske gått att få en bredare uppslutning.

Punkt två är det väl inte så mycket att säga om, det finns helt enkelt ingen vana inom förbundet att organisera demonstrationer och då blir det en del små missar.

Punkt tre däremot är ju en fullständig katastrof. Vems fel är det att partimedlemmar och -sympatisörer inte dök upp? Är det vi i Ung Vänster som har ansvaret för att partiets medlemmar får information om en demonstration som partidistriktet är med och arrangerar? Eller kan man kräva av partiets självt att det meddelar sina medlemmar om de demonstrationer man är med och arrangerar (kanske t.o.m. genom VB)? Skulden för att det var så få 60-talister kan bara falla på två organisationer nämligen s och v. Samtliga andra medarrangörer har varit på expen och hämtat flygblad, flyers och affischer, medan de stora respektabla partierna inte överhuvudtaget visat något som helst intresse för att sprida information om demonstrationen.

Till sist några funderingar angående politiskt engagemang och attityden till det egna ungdomsförbundet. Är det något fel i att de personer som verkligen försöker göra något är ganska unga? Eller borde vi vänta med att engagera oss tills vi nått en respektabel ålder? Eller bör vi kanske som många av våra företrädare på barrikaderna sitta hemma och gny om att allt är

förgäves? Samtidigt som vi hackar ner på de personer som fortfarande orkar göra något annat än att bara sitta och vända papper på någon kommunal post?

Ja, det sista blev verkligen hårt, men jag är heligt förbannad på den besserwisser- och översittarattityd som breder ut sig inom vänsterpartiet Lund. Istället för att försöka uppmuntra och stödja de ungdomar som kommer till rörelsen berättar man för dem att de är obetydliga och inte kan göra något rätt. Hur skall det någonsin gå att få en återväxt i partiet om de ungdomar som kommer nya inte respekteras och får stöd? Och ärligt talat: är ni verkligen intresserade av en återväxt?

Kamratligen

Mikael Persson, Ung Vänster Landskrona

Svar till Mikael Persson

Tur att ni finns

Tack, Mikael, för ditt ilska angrepp! Det är sånt som gör VB till en läsvärd tidning.

Visserligen missförstår du mej på en avgörande punkt men det beror delvis på mej själv och på det ironiska uttrycks sätt som odlas i den här tidningen, men som inte alltid går hem i en annan stad och generation.

Jag skrev att demonstrationen den 2 september mot de franska kärnvapenproven var "förgäves" eftersom det första provet skedde några dagar senare, och jag skrev att det kanske inte hade blivit något prov om demonstrationen varit större och bättre. Det senare var ett skämt. Bismarck tog ju (i de kända historien) inte intryck av varningarna från Vimmerby Tidning, och jag tror inte att Chirac hade besinnat sej ens om vi varit 30000 och inte 300 som tågat i Malmö.

Ändå tycker jag att det var rätt att demonstrera, och min avgörande kritik riktades ju mot de många ur min egen generation som stannade hemma. Jag är glad över dem, i huvudsak ungdomar, som trots allt deltog. Och stämningen var fin. Det är tur att ni finns.

Ett par saker till:

Erfarenheten visar att det är svårt att få Lundabor att resa in till Malmö och demonstrera, och omvänt. Även om v-distriktet var medarrangör så kunde man knappast räkna med att särskilt många medlemmar utifrån skulle ställa upp.

Samma sak gäller de andra partierna. Jag kan nog tänka mej att flera avstod från medarrangörskap på grund av att initiativet kom från en "extrem" grupp som Ung vänster, särskilt i valtider. Hade man velat vara säker på större

politisk bredd så borde någon annan ha stått som inbjudare. Men jag tror inte att det hade kommit så många fler demonstranter förden skull. De etablerade partierna har inte särskilt många gatuaktivister. Ja, ni borde ha haft fler banderoller och kanske flaggor. Men det upptäcker ni nog och rättar till på egen hand så min pekpinne var dum.

Proteströrelsen mot de franska proven har engagerat miljoner människor världen över. 300 av dem demonstrerade i Malmö. Ett drygt tjugotal var medelåldringar från Lund, de flesta med ett blåsinstrument i näven. De som i stället valde torpet eller soffan har nog en smula dåligt samvete.

Gunnar Sandin

Med glädje

Det känns skönt att ungdomsförbundet är uppskattat även i Lund och ursäkten tas emot med glädje. Jag håller med om att det är svårt att få folk att resa från Lund till Malmö men det skadar inte att försöka. Det går inte att bara skylla på folk som inte kom, när de inte hade en chans att veta om demonstrationen.

Därmed tänkte jag också lämna själva frågan om demonstrationen och mer allmänt diskutera denna tidnings stil, attityd och målgrupp. Det kan inte vara meningen att man skall behöva förstå det "ironiska uttrycks sätt" som odlas i tidningen, samt ha kunskaper om Vimmerby tidning och Bismarck för att ha behållning av VB. Det är inget fel att göra en tidning med lokal prägel och ton, men det är definitivt fel att göra en tidning för en generation. Både parti och ungdomsförbund vimlar av nya medlemmar som kan behöva lite extra omtanke och en chans att ta sig in i rörelsen. En hel del av dessa skulle behöva lite beröm och uppmuntran för att våga engagera sig vidare. Då är det också på sin plats att VB blir mer än ett internorgan för de inre kretsar som tycker att elakheter och strid är kul, utan även tar sitt ansvar för att ge positiva signaler och uppmuntra folk.

Det är i och för sig kul att få ett positivt svar på sin artikel, men samtidigt blir jag bekymrad över vad som krävs för att få till stånd en reaktion. Det räcker inte med att vänligt be om ett positivt bemötande av Ung Vänster, utan en av dess äldre medlemmar måste bli förbannad och ösa ur sig okvädningsord för att VB skall erkänna att Ung Vänster behövs.

Kamratligen

Mikael Persson

Ung Vänster Landskrona

Folkets Alternativa Akademi

Folkets Alternativa Akademi är ett nystartat onsdagscafé i Lund, som arrangeras av Högskolevännern, Kulturradikalerna och Smålands Nations Vetenskapscafé. Akademin vill under avslappnade former stimulera till debatt, diskussion och eftertanke. Detta genom föredrag av kända profiler, vetenskapscaféer och debatter. Till allt serveras Quiche Smålandaise, fika, miljösolidariskt kaffe och öl.

Kaféet är beläget på Smålands nation, Kastanjegatan 7 och slår upp sina portar varje onsdag kl 18.00, programmet startar 18.30.

Akademin tjuvstartade den 13 sept med Jörn Svensson som talade kring temat "Krävs ett nytt europeiskt projekt?", ett både lyckat och välbesökt möte.

Under hösten kommer flera godbitar, bl.a Anna Lena Lindberg som den 4 oktober ska prata kring temat "Kön, konst och blick" feministisk bildanalys. Anna Lena är aktuell med en bok i ämnet och det här blir antagligen hennes enda framträdande i samband med boken.

Välkommen till Folkets Alternativa Akademi, hösten -95!

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må kl 19.30 på parti-lokalen. Ämne: Beredning av fullmäktige 28 sept.

Vänsterpartiet Väster stadsdelsrundvandring sönd kl 11. Samling i Folkparken. Kl 13 återsamling på samma plats med diskussion om vilka vi ska föreslå till kommundelsrepresentanter.

RÖDA KAPELLET KULTURNATTEN: Genrep Lindebergska kl 16. Föreställn. 20.00 och 22.00.

Sö 24 sept ordinarie rep. kl 18.45 **Storbandet** rep. onsdag 27 sept kl 19.00 på Svanegatan 3 hos Essie. OBS! Kom i tid! Annars ring innan!

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström och Rolf L Nilson.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund.
Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82.
Manus mottas gärna på 3,5" diskett i Word eller WP för Mac eller PC.
Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 14 16 12 (nästa nr!)
Thomas Schlyter 046-14 75 05.
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.